

КЪЛВАЧЪ

Чукъ, чукъ!

Имамъ дреха съ чуденъ блѣсъкъ,
Вредъ се носи моя крѣсъкъ,

Чукъ, чукъ!

Кой другъ

По езика ми прилича,
Правъ по дървесата тича,
Кой другъ?

Тукъ, тамъ,

Цѣлий день не зная мира,
Че храната азъ си диря,
Тукъ, тамъ.

В. Ив. Стояновъ

ЗАПУШИ СЕ!

Народна приказка

Единъ сироманъ човѣкъ тръгналъ да се качва на една висока планина. Качвалъ се, качвалъ се и стигналъ на върха. Тамъ видѣлъ едно широко поле покрито съ трева и изпъстрено съ най-хубави цвѣтя. Нѣмало пжтъ. Човѣкътъ тръгналъ направо презъ цвѣтята, тѣ размири-сали тѣй хубаво, че глава му се замаяла. Гледа той, по-цѣлото поле чешми. Наретени чешма до чешма — една отъ друга по-хубави. Приближилъ до чешмитѣ. Гледа, отъ всѣки чучуръ на чешмитѣ тече вода. Отъ едни чучури тече вода като ручей, отъ други по-малко тече, отъ нѣкои едвамъ капе капка следъ капка. Други чешми пкъкъ съвсемъ пресъхнали. Ходилъ сироманътъ изъ полето, гледалъ чешмитѣ и имъ се чудилъ. Кой ли е направилъ тия чешми въ тая пуста планина и защо отъ едни тече вода, а отъ други не тече?

Като ходилъ и се чудилъ, чулъ гласъ:

— Бей, приятелю, що търсишъ тука?

Обърналъ се сироманътъ и видѣлъ срѣдъ полето единъ старецъ съ бѣла до поясъ брада.